

Raamattutunti Juuan liikuntatalossa
20.6.2009
Väinö Hotti

VOITON PÄIVÄ

Uskova nojautuu realismiin

Uskova ei saa olla omien tunteittensa ja olettamustensa viskeltävissä. Uskovan tulee olla mahdollisimman pitkälle ”arkirealisti”. Samoin hänen on varottava joutumasta erilaisten opintuulten riepotehtavaksi.

”ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef.4:14-15).

”Minä huomaan näinä päivinä, että monia sieluraukkoja heitellään sinne ja tänne, niin että he ovat ihmisten arpapelin ja eksytyksen kavalien juonien pauloissa kaikkien opin tuulten viskeltävinä vain odottaen tulewansa petetyiksi, Ef.4:14. Olen havainnut, että rakennetaan monia vääriä perustuksia, joiden rakentamiseen hukataan turhaan paljon aikaa, ja että ihmiset eivät puhu totuutta rakkaudessa eivätkä perusta kaikessa häneen, joka on pää, Kristukseen, Ef.4:15. Ei voida perustaa Kristukseen, jos ei ole yhteyttä häneen. Ja ilman yhteyttä häneen on kaikki, mitä teemme, kirottua”
(Wilcox: Kallis hunajan pisara).

Uskon kestävä perusta - Golgata

Ainut todella kestävä uskon perusta on GOLGATA. Kaiken muun sortuessa Jeesuksen työ Golgatalla kestää. Se kestää vieläpä ajasta ikuisuuteen. Aina silloin kun olemme joutuneet harhaan, meidän on syytä palata Golgatalle. Toisaalta tämä merkitsee samaa kuin jatkuva Jeesuksen etsiminen ja Häneen katsominen: **KATSO, JUMALAN KARITSA, JOKA OTTAA POIS MAAILMAN SYNNIN!** (Joh.1:29).

KOLMIULOTTEINEN RISTI

Risti on kaikkina aikoina ollut kristinuskon symboli. Se viestittää Jumalan rakkaudesta kaikkia ihmisiä kohtaan: *”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä”* (Joh.3:16). Jumala on halunnut lahjoittaa langenneelle ihmiskunnalle suurenmoisen lahjan – ja käärinty sen ristinmuotoiseen pakettiin! Ristin ulottuvuudet ovat huikeat. Rististä löytyy laajuutta, korkeutta ja syvyyttä. Jumala on keskittänyt kaiken ristiin; koko maailma on luotu ristin varjoon.

Ristin perimmäinen tarkoitus on **ennallistaminen**. Ristin oli määrä mitätöidä syntiinlankeemuksen tuhoiset seuraukset kaikilla sektoreilla. *”Laps Aadamin turmeltu on kokonaan, On ansainnut kuolon ja vaivan. Nyt autuus on mennyt ja onnellisuus, Ja tuska on tullut ja onnettomuus. Se kielletyn puun oli heelmä...Se, minkä on tuhonnut kielletty puu, Sun ristisi puussa nyt korjautuu”* (Vvk.383:2,4). *”Aadam jos turmion tuonut on meille, Kristushan poisti sen kuolemallaan”* (HLV 170:3).

Jumala on sisällyttänyt Golgatan ristiin valtavan määrän asioita. Risti on ”kolmiulotteinen”. Jokainen ulottuvuus merkitsee omaa kokonaisuutta ristin runsaasta annista: **1. Vanhurskauttaminen. 2. Pyhitys. 3. Voittotaistelu.** Paavali tuo nämä kaikki kolme esille. Valitettavasti kirkossa on vuosisatojen saatossa perin yksipuolisesti keskitytty vanhurskauttamisvaihtoehtoon. Tarvitsemme uuden monipuolisen ja kokonaisvaltaisen näkemyksen Golgatasta ja sen tapahtumista.

I VANHURSKAUTTAMINEN

Tätä on vuosisatojen myötä eniten pidetty esillä. Syntiinlankeemus merkitsi katastrofia Jumalan luomalle ihmiselle. Ihminen joutui synnin orjuuteen ja valtaan. Hän turmeltui täysin. Jokainen Aadamin jälkeläinen joutui poikkeuksetta synnin kurimukseen.

”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa”(Room.3:23).

Jumala ratkaisi syntiongelman ”toisen Aadamin” Jeesuksen Kristuksen kautta:

4. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana,
5. mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.
6. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta **Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme** (Jes.53:4-6).

II PYHITYS

Samoin kuin Jumala antoi vanhurskauttamisen Golgatalla, samoin myös meille siellä annettiin pyhitys.

1. Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?
2. Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?
3. Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?
4. Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.
5. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa,
6. kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmistemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi;
7. sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.
8. Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan,
9. tietäen, että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse.
10. Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle (Room.6:1-10).

III VOITTOTAISTELU

Golgatalla käytiin pitkänäperjantaina valtava taistelu. Siellä Jumalan Poikaa vastaan asettuivat kaikki pimeyden henkivallat.

1. Suuri taistelu

Maailmanhistoria ei tunne toista yhtä suurta taistelua. Tuo taistelu koski kaikkia ihmisiä. Se koski myös henkivaltoja. Edelleen se vaikutti myös koko luomakuntaan. Pahuuden koko organisaatio tuhottiin samalla kertaa Golgatalla 2000 v. sitten.

2. Verinen taistelu

Tuota taistelua oli ennakoitu Vanhassa Testamentissa. Sen lukuisat veriuhrin olivat esikuvia Golgatalla tapahtuvasta verisestä taistelusta.

3. Yhden miehen taistelu

Tuossa taistelussa Jumalan Poika yksin taisteli kaikki pimeyden valtoja vastaan. Jeesus suoritti yksin pahuuden henkivaltojen kukistamisen. Kaikki oli hänen varassaan:

"Kuurnan minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut minun kanssani; minä poljin heidät vihassani, tallasin heidät kiivaudessani, ja niin pirskuin heidän vertansa vaatteilleni, ja minä tahrasin koko pukuni" (Jes.63:3).

4. Voittoisa taistelu

Jeesus voitti vastustajansa. Hän oli heitä äärettömän paljon voimakkaampi.

"Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut" (Ilm.5:5).

A.Kuolemallaan voitti

Osoituksena siitä, kuinka suuren luokan taistelu oli, on se, että Jumalan Poika antoi taistelussa henkensä. Toisaalta se, että hän kuolemallaan surmasi vihollisensa, on osoitus hänen ylivoimaisuudestaan.

B.Kuollessaan surmasi monta

Meille kaikille on tuttu sanonta: "Kuolemallaan kuoleman voitti", mutta tässä ei ole suinkaan kuvattu Golgatan voiton suuruutta ja laajuutta. Siellä oli kuoleman lisäksi muitakin taistelijoita, kuten edellä olemme todenneet. Jeesus yksin taisteli vihollisen legioonaa vastaan – ja voitti heidät kaikki. Hänen kuollessaan saama voitto vihollisistaan muistuttaa Simsonin kuolemaa:

28. Silloin Simson huusi Herraa ja sanoi: "Herra, Herra, muista minua ja vahvista minua ainoastaan tämä kerta, oi Jumala, niin että saisin filistealaisille yhdellä kertaa kostetuksi molemmat silmäni!"

29. Sitten Simson kiersi käsivartensa molempien keskipyöväiden ympäri, joiden varassa rakennus oli, toisen ympäri oikean ja toisen ympäri vasemman käsivartensa, ja painautui niitä vastaan.

30. Ja Simson sanoi: "Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!" Ja hän taiputtautui eteenpäin niin rajusti, että rakennus luhistui ruhtinasten ja kaiken siinä olevan kansan päälle. **Ja**

kuolleita, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään (Tuom.16:28-30).

5. Vastustajan tuomio

Sodan aikana toimii pikatuomioistuimien, joka langettaa nopeasti tuomion niille sotilaille, jotka eivät suostu johdon komentoon. Kun saatana ristillä julkeasti hyökkäsi synnittömän Jumalan Pojan kimppuun, hänelle langetettiin tuomio alle aikayksikön: Jeesuksen kuolinhetki oli samalla käärmeen pään murskaamisen hetki.

”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän” (1. Moos.3:15).

Jokainen Jeesuksen käsiin ja jalkoihin lyöty naula oli samalla naula pimeyden henkivaltojen arkkuun!

6. Pitkäperjantai – voiton päivä

Pitkäperjantai voiton päivänä on jäänyt surusanoman varjoon. Miksi tuo tärkeä merkitys on lähes tyystin unohdettu? Pitkänäperjantaina Jumala sai murskavoiton pahuuden henkivalloista; eikö se olisi uutisoinnin aihe? Onko niin, että perkele on ollut sammuttamassa pitkäperjantain voittojuhlaa? Saatana sallii vain juhlistavan Jumalan Pojan järkyttävää kuolemaa! Mutta eikö pimeyden henkivaltojen kukistumista tulisi ainakin jokaisen uskovan kuuluttaa vuodesta toiseen?

7. Voiton sanoma

3. Ja kaupungin portin oven edustalla oleskeli neljä pitalitautista miestä. He sanoivat toisillensa: **”Mitä me istumme tässä, kunnes kuolemmme?”**

4. Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, niin me kuolemmme. Jos jäämmme tähän, niin me kuolemmme. Tulkaa, siirtykäämmme nyt aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät eloon, niin me jäämmme eloon; jos he surmaavat meidät, niin me kuolemmme.”

8. Tultuaan leirin laitaa pitalitautiset menivät erääseen teltaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeata ja kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin ja menivät toiseen teltaan ja ottivat sieltä saalista ja menivät pois ja kätkivät sen.

9. Mutta sitten he sanoivat toisilleen: **”Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, niin me joudumme syyllisiksi. Tulkaa, menkäämmme nyt ilmoittamaan tämä kuninkaan linnaan.”** (2. Kun. 7:3,4,8,9).

Hyvästä sanomasta ei ole lupa olla vaiti. Sitä ei saa ”pantata”. Vaikka me olemme syntipitaalisia, saamme olla viemässä Golgatan voittosanomaa! Emme vain sanomaa maailman syntien sovittamisesta, **vaan myös pyhityksestä ja pimeyden henkivaltojen kukistamisesta.**

8. Tietoa voittosanomasta tarvitaan

Yhdysvaltain sisällissota 1861-1865

Tärkein yksittäinen teema sodassa oli [orjuus](#), jota pohjoisvaltioissa ei hyväksytty, mutta joka oli etelävaltioissa laajalti levinnyt käytäntö: etelän [plantaasitalous](#) perustui täysin [Afrikasta](#) tuotujen orjien käyttöön.

Kerrotaan, että monet neekerit olivat orjina, koska **eivät tienneet**, että sota oli päättynyt ja heidät oli julistettu vapaiksi.

Kenraali Wainright kertoo suurista kärsimyksistään Mantšurian keskitysleirillä Bataanin häviön jälkeen. Japanilaiset vanginvartijat tekivät hänestä pilkkaa päivästä päivään. Hän ei tiennyt mitään siitä, mitä tapahtui ulkopuolisessa maailmassa. Hänestä tuli luuranko, niin kuin voi olla särjetty, muserrettu, toivoton ja nälkiintynyt mies.

Eräänä päivänä laskeutui lentokone leirille, ja yhtyneiden sotavoimien kersantti marssi kenraali Wainrightin luo kertoen, että japanilaiset on voitettu. Kuvittele sellaisen uutisen vaikutusta tähän kuolevaan mieheen. Kun kersantti oli ilmoittanut sanomansa, lensi hän taivaalle jälleen.

Kun japanilaiset vanginvartijat asiasta tietämättöminä palasivat pilkkaamaan ja sysimään kenraalia, sanoi hän: ”Ei, minä olen täällä komentajana. Nämä ovat minun määräyksiäni ----” Vanginvartijat saivat sanoin kuvaamattoman shokin huomattessaan, että yhtyneitten voitto oli ilmoitettu kenraalille. Siitä hetkestä kenraali Wainrightilla oli kuninkaan ote.

Onko sinulle ilmoitettu Vapahtajasi voitosta aikakausiensa suurimmassa taistelussa? (Airut 6/1966).

17. Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa,

18. nuo, jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä **heissä olevan tietämättömyyden tähden** ja sydämensä paatumuksen tähden,

19. ovat päästäneet tuntonsa turtumaan ja heittäytyneet irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa (Ef.4:17-19).

9. Surkea arkirealismi vastaan Golgatan voittoa

On röyhkeää ja jumalatonta Golgatan voittoisan taistelun jälkeen nostaa esiin vanhan aatamin mahtia: **”Ei sateet, salamatkaan, ei liekit palavatkaan sen aatamillisuutta voi muuttaa – luoda uutta.”** Golgatan taistelun seurauksena vanhan Aatamin valta on kukistettu. Sen mahti on ”menneen talven lumia”. Siellä, missä vanha Aatami hallitsee, ollaan vielä vankasti epäuskon kahleissa – ei tiedetä Golgatan voitosta. Usko vie Golgatan voiton osallisuuteen!

SEURAKUNTA, JOKA TUNNUSTAA VANHAN AATAMIN HERRUUDEN, EI OLE UUSTESTAMENTILLINEN EIKÄ KRISTILLINEN!

GOLGATAN ASEISTARIISUNTA

Golgatalla tapahtui vertaansa vailla oleva aseistariisunta:

”Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun” (Kol.2:15).

”Riisuttuaan aseista hallitukset ja vallat paljasti ne julkisesti saavuttaen niistä Hänen kauttansa riemuvoiton” (A.Saarisalo).

”riisuen hallitukset ja vallat häpäisi julkisesti kuljettaen triumfisaatossa heitä hänessä” (Novum).

”15. Samoin kuin 2 Kor 2:14-16:ssa Paavali käyttää vertauskuvana roomalaista voittokulkuetta. Hän kuvaa Kristuksen kulkueen johtajaksi, jonka perässä pahuuden kaikki voimat seuraavat sidottuina. Näin sotasankareilla oli tapana kuljettaa vankejaan voittosaatossa. Golgatalla

näytti siltä kuin Kristus joutuisi häpeään ja pahuuden ruhtinas voittaisi. Mutta tapahtuikin päinvastoin ja Kristus sai ikuisen voiton perkeleestä ja tämän joukoista” (Novum).

USKOVA ON MYÖS VOITTAJA

1. Enemmän kuin voittaja

Ollessaan Kristuksessa uskovalle hyväksi luetaan Kristuksen voitto. Näin uskova kulkee ”voittosaatossa”. Jos taas ihmisen jumalaisuus perustuu vain tapoihin ja harrasteluun, hänellä ei ole mitään mahdollisuuksia elää voittoelämää.

”Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!” (2.Kor. 2:14).

”Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut” (Room.8:37).

”Mutta näissä kaikissa saamme suurvoiton kautta rakastaneen meitä” (Novum).

”Saamme jalon voiton on käännös sanasta hypernikao, joka merkitsee oikeastaan ´saada ylenpalttinen voitto`. Kristuksen kautta me olemme ylivoimaisia voittajia” (Novum).

”olemme enemmän kuin voittajia” (A.Saarisalo).

”Nay, in all these things we are more than conquerors through him that loved us” (Rom.8:37; King James Version).

2. Taistelu voitosta käsin

Kilvoitus ei onnistu, jollei meillä ole oikeata tekniikkaa. Meidän on turha yrittää ansaita voittoa omalla yrityksellämme ja puurtamisellamme. On muistettava, että taistelemme voitosta käsin, voitettua vihollista vastaan. Meidän on otettava tosissamme Raamatun ilmoitus Golgatan voitoista. Ne ovat faktoja! Me emme tässä asiassa saa perustaa tunteisiimme, vaan historiallisiin tosiasioihin. Golgatan voitto kestää ajasta ikuisuuteen.

”Tarina kertoo, että muinoin Keski-Intiassa eräältä johtavalta soturilta lyötiin taistelussa pää poikki, mutta hän oli niin innostunut taistelemaan, että taisteli edelleen päätönnäkin. Tämä päätön soturi surmasi monta vihollista. Mutta hän lyhyhystyi maahan, kun erän nainen näki hänet ja huudahti:”Mutta sinultahan on pää poissa – sinä olet kuollut.” Silloin hän kaatui maahan ja kuoli” (Stanley Jones: Voittoisa elämä).

Näin meidänkin tulee käsitellä turmiovaltoja: te olette kuolleet. Meidän soturimme Jeesus löi teiltä kaikilta pään poikki Golgatalla.

3. Jälkikähinat

Tänään nämä (kukistetut) pahuuden vallat vielä riehuvat, mutta niiden päivät ovat luetut. Nämä taistelut ovat merkityksettömiä ”jälkikähinoita”, joita saatana vielä ”henkitorissaan” käy. Taivaassa vietetään jo voiton juhlaa. Siellä juhlietaan täysillä Golgatasta, koska mikään ei voi enää mitätöidä Golgatan voittoa.

”Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!”
(Ilm.12:12).

4. Jumalan edessä aika ei merkitse mitään:

”Sillä tuhat vuotta on sinun silmissäsi niinkuin eilinen päivä, joka meni ohitse, ja niinkuin öinen vartiohetki” (Ps.90:4).

”Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi päivä on Herran edessä niin kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä" (2. Piet.3:8).

5. Loppupäätelmä – Golgatan realismia

Paavali ei ollut haihattelijä. Hän tunnusti: ”Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää” (Room.7:18). Paavali tunnusti ensimmäisen Adamin surkean perinnön omaisuudekseen, mutta hän ei jäänyt tähän. Hän tunsu ja tunnusti myös toisen Aadamin Kristuksen suurenmoisen perinnön.

Hän totesi: ”Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa” (Fil.4:13).

Samasta tietoisuudesta nousi myös riemullinen vakaumus:

37. Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.
38. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat,
39. ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme (Room.8:37-39).

Meidänkään ei tarvitse jäädä ja vajota **tosiluterilaisen raadollisuuden realismiin**, vaan me saamme paaluttaa uskonelämämme **Golgatan kummun voittorealismiin!**

6. Jumalan kaksinkertainen sinetti

Herättämällä Jeesuksen kuolleista ja korottamalla hänet taivaaseen Jumala sanoi aamenensa Jeesuksen työlle Golgatalla. Jumala sinetöi Jeesuksen työn. Kiven vieritys haudalta avasi Jeesukselle tien ylösnousemuselämään – samoin meille.

Ei uskova pyhityksellään ansaitse taivasta, mutta hylätessään pyhityksen hän hylkää samalla Jeesuksen työn hänen puolestaan ja samalla Jeesuksen itsensä. Pyhitys kuuluu ”pelastuspakettiin” siinä missä vanhurskauttaminenkin. Jos arvioimme oman turmelluksemme suuremmaksi kuin Jeesuksen sovitustyön, on epäusko meidän tuomarimme. Tällöin työnnämme luotamme Jumalan valmistaman **suuren pelastuksen**, eikä meille jää mitään toivoa – Jumala ei voi tehdä enempää.

”kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin **suuresta pelastuksesta**, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille”
(Hebr.2:3).

